

quererum gestarum momenta potissima, versibus
mnemonicis inclusa, non minus exactè quàm avis
cantilenam suam recitare veleant. Atque in hunc fi-
nem varias artes ostentant, quibus memoriam egre-
giè adjuvari prætendunt, ita ut haud rarò tantos (præ-
fiscini!) thesauros vix aliter, quàm datâ dextrâ & re-
ligione, discendi cupidis concredi videas. Scio equi-
dem, in Historia addiscenda memoriam utramque
facere paginam, quia ad ea, quæ in mero facto con-
sistunt, iudicium solum non penetrat; interim tamen
ita hîc agendum erit, ne auctâ memoriâ iudicium per-
datur, quippe per quod eruditi ab indoctis primariò
dignoscuntur, ita quidem, ut vir eruditus sine judi-
cio mihi non aliud unum, verum, bonum ens, quàm
ferum ligneum esse videatur. An errem, nescio. Ju-
dicent alii. At verò, qui ejusmodi artificiis mnemo-
nicis immergitur, non potest non detrimentum judi-
cii perpeti, dum scilicet hoc protinus negligenter,
aut saltem non eâ, quâ decebat, ratione excolitur,
quæ culturæ ratio sanè longum temporis spatium va-
riaque in judicando experimenta requirit, qualia à
Mnemonicario illo (liceat ita loqui) frustra expe-
ctaveris. Quid verò dicam de illis, qui nescio quas
figuras in chartis pingentes, memoriam sublevare ni-
tuntur? Rideres sine dubio lepida inventa primò sta-
tim intuitu, nisi eadem à Viris autoritate nitentibus
&